

som vi nu lever under. Jeg tror nu ikke, det foreliggende Lovforslags Gennemførelse vil hjælpe ret meget til at bevare den nationale Fauna, jeg tror ikke, det vil hjælpe til i videre Grad at forbedre Jagten her i Landet, men en Ting vil det hjælpe til, det vil spolere Jagten særlig i de sønderjydske Landsdele. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes denne Lov skal sættes i Kraft for de sønderjydske Landsdele, da jeg savner en Bestemmelse derom i Lovforslaget. Den preussiske Jagtforordning af 15. Juni 1907 er stadig gældende der, og i Henhold til denne skal Kommunejagten lejes ud i mindst 6, men ikke over 12 Aar. Jeg vil spørge, om den højtærede Landbrugsminister vil sætte en Frist for denne Lovs Ikrafttræden derved, da de Kontrakter, som er oprettet mellem Kommunerne og dem, der har lejet Jagten, dog formentlig maa staa ved Magt.

Jeg skal ikke komme videre ind paa de enkelte Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, da dette blev underkastet en temmelig indgaaende Drøftelse ved første Behandling her for to Aar siden. I det Udvalg, som den Gang blev nedsat om Loven, kom det egentlig ikke til nogen Realitetsbehandling. Jeg har undersøgt Udvalgets Protokol, men der findes næsten intet, og Udvalget har ikke en Gang afgivet en Beretning. Der er nogle enkelte Paragraffer, jeg kunde ønske at knytte nogle ganske faa Bemærkninger til. § 4 er affattet ligesom § 4 i den nugældende Lov, men jeg finder den meget uklar. Jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse oplæse den: „Det er den Ejer, der selv er Bruger af Grunden, tilladt at overdrage sin Jagtret til andre enten for sin Besiddelsestid eller for et vist Aaremaal af ikke over 10 Aar ad Gangen, dog kun paa en af de nævnte Maader.“ Denne første Del af Paragraffen siger altsaa, at en Ejer maa kun leje Jagten ud til andre, naar han selv er Bruger af Grunden, men i den sidste Del af Paragraffen staar der: „Er Jagtretten overdragen til andre, skal den jagtberettigede dog, hvis han ikke selv er Bruger, staa vedkommende Bruger til Ansvar i Tilfælde af Jagtrettens Misbrug.“ Denne Paragraf har været underkastet mange Ændringer under Behandlingen her for Vedtagelsen af Loven i 1894, og jeg finder, at den vilde være blevet ikke saa lidt klarere, hvis man havde vedtaget en Ændring, som var foreslaaet, jeg husker ikke, om det var i Folketinget eller i Landstinget, og som gik ud paa, at der skulde staa: Den Ejendomsbesidder, der saavel er Ejer som Bruger.

Medens Lovforslaget for to Aar siden hvilede i Udvalget, indkom der fra forskellige Sider Ønsker om Ændringer. Der kom f. Eks. en Henvendelse om en Ændring af § 11, der omhandler jagende Hunde. Ifølge den nugældende Jagtlov skal man søge at optage Hunde, der jager paa ens Mark, og enhver, der kender lidt til Forholdet, ved, at dette er en umulig Bestemmelse; man har ikke Ret til at nedskyde en saadan Hund, uden at man har Vidner paa, at man har søgt at kalde den til sig. Denne Paragraf bør ændres derhen, at man ikke behøver at have Vidner paa at have forsøgt at optage en Hund, inden man har Lov til at skyde den ned. Fra Jægere ved Randers Fjord indkom der en Henstilling om en Ændring af den Bestemmelse i § 12, der henviser til § 5, gaaende ud paa, at Jagt fra Baad, hvor Jagten er fri, ikke maa ske nærmere end 100 m fra anden Mands Jagtgrund. Man hævdede, at derved vilde omtrent al Jagt paa Randers Fjord blive umuliggjort, fordi Fjorden mange Steder ikke er over 200 m bred.

Angaaende Fredningsbestemmelserne modtog Udvalget ogsaa nogle Henvendelser. Fra Dansk Fiskeriforening indkom et Andragende om, at Skarven eller Aalekragen maatte blive fredløs hele Aaret, fordi den gør stor Skade paa Fiskeriet, særlig omkring Samsø. Fra Jægere i Hjørring Amt fremsattes der et Ønske om, at Skovsneppen maatte skydes noget længere om Foraaret i det nordlige Jylland, end Lovforslaget bestemte. Ligeledes modtog Udvalget en Henvendelse om, at Uglen, som efter Lovforslaget skal være fredet hele Aaret, maa kunne skydes i Haver, da den er slem ved alle Sangfugles Reder og Æg.

Hvad Jagttegnet angaar, hilser jeg med Glæde, at Landbrugsministeren nu har foreslaaet, at alle, som vil gaa paa Jagt, skal løse Jagttegn, men jeg ser ikke, hvorledes der skal kunne føres Kontrol med, hvem der har Lov til at gaa paa Jagt paa sine egne Marker, hvem der maa gaa paa Jagt i eet Sogn, og hvem der maa gaa paa Jagt over hele Landet. Men dette Spørgsmaal kan vi jo drøfte i det kommende Udvalg.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen i, at det vist vil betyde en Tilbagegang for Jagten her i Landet, hvis det kategorisk forbydes at sætte Gift for Rovdyr. Jeg talte meget udførligt om dette Spørgsmaal sidste Gang, denne Sag var til Behandling her i Salen, og skal her kun sige, at jeg tror, det vil blive nødvendigt at beholde den nuværende Dispensationsbestemmelse, saaledes at der kan gives Tilladelse til